

HÃY KÊU CẦU THIÊN CHÚA LÚC NGƯỜI Ở KỀ BÊN

... Ông **André Levet 82 tuổi** kể lại cuộc khám phá Đức Tin Công Giáo và gặp gỡ Đức Chúa GIÊSU KITÔ trong nhà giam.

Tôi là một người độc ác, xấu xa và là một tên trộm cướp. Tôi chào đời trong một gia đình vô thần. Vô thần thú thiệt! Một ngày, đang đi trên đường phố, tôi bỗng trông thấy phía bên kia đường, một người mặc một chiếc áo thụng đen (áo chùng thâm) phủ kín tới gót. Tôi băng ngay qua đường, đến trước mặt và hất hàm hỏi:

- Người là ai? Đàn ông hay đàn bà?

Người này nhã nhặn trả lời:

- Tôi là đầy tớ Chúa. Tôi chỉ có một "tay-anh-chị" là THIÊN CHÚA!

Tôi cay cú trả đũa:

- Các "tay-anh-chị" của tôi đang ở bên kia đường. Còn "tay-anh-chị" của người, sao tôi không thấy?

Người này vẫn ôn tồn đáp:

- Tôi thấy bạn không biết gì về tôn giáo cả. Vậy khi nào có giờ, mời bạn ghé lại nhà tôi!

Một ngày, tôi bỗng nhớ lại "ông cha sở" - Cha Sở là tên gọi do mấy thằng bạn cho biết - và họ nói thêm:

- Mà biết không, một "ông cha sở" đáng giá bằng một "ông luật sư" đó, mà ạ!

Danh xưng Cha Sở nghe không hấp dẫn, nhưng tên gọi "luật sư" thì nghe được lắm, nên tôi nhủ thầm:

- Thế nào mình cũng phải tìm cách đến gặp "ông luật sư" này mới được!

Và tôi đích thân đến gặp ông ta thật. Ông nói với tôi về THIÊN CHÚA, về nhiều điều tốt đẹp và khuyên bảo tôi nhiều điều tốt lành, nhưng dĩ nhiên là tôi bỏ tất cả ngoài tai ..

Thời gian trôi qua. Tôi vẫn chứng nào tật ấy .. cho đến một ngày tôi bị bắt và bị tống giam. Ông Cha Sở - luật sư của tôi tiếp tục liên lạc với tôi qua những bức thư đạo đức. Một ngày, ông gửi đến cho tôi một cuốn sách có kèm câu: "Hãy mở ra và đọc, bất cứ ở trang nào!" Tôi mĩa-mai nhủ thầm: "Thật là tức cười,

một quyển sách mà không cần phải đọc từ đầu, lại đọc ở bất cứ trang nào cũng được!” Nghĩ vậy nên tôi vứt nó vào xó!

Nhưng rồi tôi cũng tò mò mở ra và đọc. Trong vòng 10 năm tù, tôi đọc nó tổng cộng 9 lần. Lần cuối cùng tôi đọc trúng đoạn kể lại câu chuyện thương tâm của một Người tên GIÊSU. Ông GIÊSU này làm không biết bao nhiêu là điều lành, điều thiện. Nhưng rồi người ta bắt Ông, đánh đập Ông, làm sỉ nhục Ông và sau cùng treo Ông trên thập giá. Dầu vậy, Ông vẫn nhân hậu tiếp tục tha thứ cho những kẻ làm khổ Ông, đặc biệt là tha thứ cho tên trộm cũng bị đóng đinh như Ông, bên cạnh Ông, khi tên trộm này tỏ dấu thống hối, nhìn nhận tội lỗi và xin Ông nhớ đến hắn, khi Ông về Nước Thiên Đàng của Ông. Ông GIÊSU gật đầu nhận lời.

Đúng là một nghĩa cử anh hùng và cao đẹp. Ông GIÊSU này quả là Người khác thường! Nhưng suy tư của tôi chỉ có chừng đó, và tôi lại vứt cuốn sách của Ông Cha Sở vào xó!

Cho đến một ngày, tôi nhớ rõ hôm đó là sáng ngày 11-6-1969, tôi tức tối đi đi lại lại trong phòng giam và muốn tìm cách vượt ngục. Nhưng tôi bỗng nhớ đến THIÊN CHÚA mà Ông Cha Sở vẫn thường nói với tôi. Tôi hét lớn giọng thách thức:

- Nếu Ngài hiện hữu thật sự thì hèn Ngài tại phòng giam này lúc 2 giờ sáng đêm nay, rồi chúng ta sẽ nói chuyện với nhau!

Đêm đó, tôi lên giường ngủ như thường lệ. Đến đúng 2 giờ sáng, tôi bỗng giật mình thức giấc vì có tiếng gọi. Tôi mở mắt và trông thấy một Người Đàn Ông sáng láng đẹp đẽ, nhưng hai tay, hai chân và cạnh sườn lại bị đâm thủng. Người Đàn Ông hiền từ chỉ vào các vết thương nói với tôi:

- Các vết thương này cũng là do con nữa đó, con có biết không?

Lạ lùng thay, trong phút chốc, tôi chợt hiểu tất cả. Thì ra 37 năm qua, tôi đã từng là những chiếc đinh đâm thủng hai bàn tay Chúa, đôi bàn chân Chúa và cạnh sườn Chúa. Tôi quỳ gối xuống, nước mắt khóc như một đứa trẻ và thành thật xin lỗi Chúa.

... ”Hãy tìm THIÊN CHÚA khi Người còn cho gặp, kêu cầu Người lúc Người ở gần bên. Kẻ gian ác, hãy bỏ đường lối mình đang theo, người bất lương, hãy bỏ tư tưởng mình đang có mà trở về với THIÊN CHÚA - và Người sẽ xót thương - về với THIÊN CHÚA chúng ta, vì Người sẽ rộng lòng tha thứ. Thật vậy, tư tưởng của Ta không phải là tư tưởng của các con, và đường lối của các con không phải là đường lối của Ta. Trời cao hơn đất chừng nào thì đường lối của Ta cũng cao hơn tư tưởng của các con chừng ấy. Cũng như mưa với tuyết sa xuống từ trời không trở về trời nếu chưa thấm xuống đất, chưa làm cho đất phì nhiêu và đâm chồi nảy lộc, cho kẻ gieo có hạt giống, cho người đói có bánh ăn, thì Lời Ta cũng vậy, một khi xuất phát từ miệng Ta, sẽ không trở về với Ta nếu chưa đạt kết quả, chưa thực hiện ý muốn của Ta, chưa chu toàn sứ mạng Ta trao phó” (Isaia 55,6-11).

(”POUR L'UNITÉ”, Revue trimestrielle, 1/1989, n.75, trang 14)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt